

Nieuws van Piet en Pita Vanuit Noah's Ark Kinderhuis

13^e jaargang, nummer 2
Juni 2013

Lieve vrienden en familie,

Als ik dit schrijf begint bij jullie de zomer eindelijk een beetje op gang te komen en zitten wij midden in de regentijd.

Wat gaat de tijd toch snel, ja ook hier in Uganda. Ondanks dat we het alle dagen druk hebben vliegt de tijd.

Zo was er behoorlijk wat roering gaande sinds de vorige nieuwsbrief. We kregen kinderen en er gingen kinderen weg.

Ook zijn we met een paar nieuwe projecten begonnen, gekoppeld aan bestaande projecten, maar daar over meer verderop in deze nieuwsbrief.

Laat ik beginnen met de kinderen.

JOHNSON

Op 13 februari kregen we er een pasgeboren baby bij. Hij was pas drie dagen oud, geboren op 10 februari.

Zijn moeder overleed bij zijn geboorte.

Hij is een mooi, gezond kereltje wat gelijk goed begon te groeien. Huilen doet hij niet veel, kortom een ideale baby.

29 KINDEREN

Op 28 februari kregen we er onverwacht 29 kinderen bij. Gelukkig werd van één van hen, een kleine baby, de moeder dezelfde nacht gevonden en kon hij weer met zijn moeder worden herenigd. Hij was gekidnapt door zijn vader (die niet bij hen woont) en voor onze poort neergelegd. Moeder blij en wij ook.

De andere 28 waren kinderen variërend van twee tot twaalf jaar. Een zogenaamde kostschool hier in Mukono, werd door de minister van onderwijs gesloten omdat de situatie op deze school erbarmelijk was.

De kinderen verbleven allemaal in een hok en in een ander onafgebouwd hok kregen ze les. Ze hadden de weken dat de school aan was nog niets anders gedaan dan zingen en bidden, leuk hoor maar dit is niet de bedoeling van een school. De eigenaar had de kinderen geronseld en was er vandoor gegaan toen de autoriteiten ingrepen. De kinderen waren nauwelijks tot niet gevoed, er was geen toiletten en wasgelegenheid en de meeste waren ziek.

De ouders moesten achterhaald worden en dus werden de kinderen door de politie bij ons gebracht voor tijdelijk onderdak. Daar sta je dan, je hebt niet 1,2,3 28 bedden beschikbaar en ook de maaltijden waren een behoorlijke extra last. Onze sociaal werkers ondervroegen hen om gegevens over hun thuis te weten te komen. Op deze manier zijn we er achter gekomen waar ze vandaan kwamen.

Drie weken van intensieve zorg met een programma om hen bezig te houden, bracht weer een lach op hun gezicht.

De zieke kinderen werden in onze kliniek behandeld en door een politie dokter

onderzocht. Daarbij bleek dat verschillende van hen seksueel waren misbruikt. Na drie weken hadden we samen met de politie en kinderbescherming alle ouders opgespoord en bij elkaar geroepen en konden we de kinderen weer officieel overhandigen aan hun ouders.

Na afloop hebben we een avond gehouden met een ieder die zich extra had ingezet voor deze kinderen. We hadden goede gesprekken en wisselden ervaringen met elkaar uit tijdens een lekkere maaltijd.

We hebben God gedankt dat Hij ons wilde gebruiken om deze kinderen te redden.

ROBIN EN NELIMA

Op 11 maart kregen we er twee kinderen bij die zwaar ondervoed waren. De oudste, een jongetje van ongeveer twee en half jaar, ging nog redelijk. Hij kon lopen en eten. Wel woog hij maar 7,8 kg. Hij kon verzorgd worden door de aunties van de peuterafdeling, en hij heeft het nu goed naar zijn zin.

Zijn zusje, 19 maanden oud, was er heel wat slechter aan toe. Ze was letterlijk uitgehongerd, en ze woog maar 4,4 kg. Ze was een skeletje met een velletje erover. Bij het zien van de slappe beentjes die onder haar lijfje bungelden twijfelde we eraan of dit ooit

goed zou komen. In en in triest. Ik heb haar in mijn armen genomen en daar is ze ruim drie weken gebleven. Van het ondervoedingscentrum in Kampala kregen

we speciale therapeutische voeding. Iedere twee uur moest ze gevoed worden. Kleine beetjes tegelijk. Als mijn trouwe hulp Jessica haar in bad deed kon ik ook even snel douchen, maar voor de rest van de tijd klampte ze zich aan mij vast.

We hebben haar die tijd gegund, omdat hechting op die leeftijd heel erg belangrijk is. Ze sliep bij ons

in bed, meestal liggend op mijn borst met haar hoofdje

in mijn nek. Iedere twee uur ging de wekker en mocht ze weer 48 ml. eten. U snapt dat ik hier behoorlijk uitgeput van raakte, maar het is iedere seconde waard geweest. Hetzelfde meisje, Nelima, zit nu terwijl ik dit schrijf naast me in de kinderstoel met een lange vinger in haar handjes. Ze is nog steeds volledig aan me verknocht, maar accepteert nu ook andere mensen. Ze is heel goed gegroeid, ze krijgt nu voedingen om de drie uur en weegt nu 8,5 kg. Ze is vrolijk, vriendelijk en ontzettend mooi. Ze probeert los te staan en als je haar handjes vast houdt, kan ze een paar stapjes lopen. De slappe beentjes van twee maanden geleden zijn nu lekker mollige geworden.

PENINAH EN PETER

Op 2 april beviel Peninah, het meisje van onze school dat we tijdelijk in huis hebben, (zie vorige nieuwsbrief) met behulp van een keizersnede van een gezond mooi jongetje, Peter.

Alles is goed gegaan en ze zorgt goed voor hem. Hij groeit dan ook voorspoedig. We hopen dat ze in deze tijd dat ze hier is genoeg heeft geleerd wat je wel en niet moet doen met baby's. We zijn nu met haar vader in gesprek wanneer ze thuis mag komen. Gelukkig tonen haar ouders nu interesse in Peninah en haar zoontje.

HET ONDERVOEDINGSCENTRUM

Doordat we regelmatig in contact zijn met het ondervoedingscentrum in Kampala, kwam hun interesse in ons op gang. Zij wilden wel graag een dependance in Mukono opstarten. Er waren heel wat gesprekken nodig, maar het is nu zover dat we de speciale voeding van hen krijgen. We hebben nu vier zwaar ondervoede baby's uit de buurt in onze kliniek opgenomen om te proberen hen te helpen.

Het zijn een meisje van ongeveer negen maanden oud wat 3,3 kg. weegt, een jongetje van twee maanden oud wat 2 kg. weegt en een meisjes tweeling van vijf maanden oud, die alleen maar afvallen. Dit deel van de kliniek viel, vooral in het begin, onder mijn (Pita's) verantwoording.

Dit vanwege het feit dat ik de meeste ervaring heb met zwaar ondervoede kinderen. Ik ben nu de verpleegkundigen aan het opleiden om ons ondervoedingscentrum te kunnen laten draaien. Daarnaast kan ik altijd een van de diëtistes in Kampala bellen voor advies.

EIEREN EN OESTERZWAMMEN

Onze schoolboerderij is gestart met twee nieuwe producten. We zijn gestart met een kippenfarm, we hebben nu ongeveer 350 kippen waar we volop eieren van krijgen. We gebruiken voor het kinderkuis gemiddeld ongeveer 400 eieren per week, dus het is niet snel te veel.

Ons personeel mag ook eieren kopen en als het dan nog te veel is gaan we proberen ze in Mukono aan de man te brengen. Dit wordt een nieuw onderwerp van leren, omdat de studenten dan ook een idee kunnen krijgen wat handel inhoudt.

Daarnaast zijn we begonnen met het kweken van oesterzwammen. Het is een heel leuk project voor de school omdat er snel resultaat te zien is. De studenten zijn al volop bezig geweest met het oogsten, zodat er in onze keuken een product bij is gekomen om in allerlei maaltijden te gebruiken.

BRITTA

Op 15 mei hebben we afscheid genomen van Britta. Ze is bij ons geweest sinds haar geboorte in augustus 2011, omdat haar moeder overleed. Nu was het tijd voor haar om met haar vader herenigd te worden. Ze kan alles eten en ze loopt als een kievit, wat voor ons een deel van de graadmeters zijn of kinderen weg mogen. Vader was blij en de nieuwe moeder ook, maar Britta vond het allemaal maar niets.

MARCEL

Britta haar plekje werd onmiddellijk ingenomen door een volgende baby in nood. Het betrof een jongetje wat, door iemand uit de buurt waar hij woonde, samen met zijn moeder bij de politie werd gebracht. De moeder had overduidelijk zware psychische problemen en ze werd daarom onmiddellijk door de politie naar het psychiatrisch ziekenhuis in Kampala gebracht.

Haar kindje, een zwaar verwaarloosd jongetje van ongeveer vier en een halve maand, had dringend verzorging en een thuis nodig en dus werden wij geroepen om hem op te halen. De politie had geen enkele gegevens over hem en dus

moesten we hem een naam en geboortedatum geven. Wij hebben hem Marcel genoemd en hem als geboortedatum 28 december 2012 gegeven.

Hij zag er zo ontzettend naar uit en stonk een uur in de wind. Zijn hoofdje was overdekt

met een dikke laag korsten waar het pus uitdroop. In onze kliniek hebben we hem verdoofd en zijn toen twee uur bezig geweest om alle vuiligheid te verwijderen. Toen had hij een kaal hoofdje overdekt met wonden. Maar we hopen dat het nu snel zal gaan genezen. Ook werd er malaria bij hem aangetroffen en rolden we dus onmiddellijk in het verzorgen van een zieke baby. Hij heeft een heel lief gezichtje en is gelukkig niet erg ondervoed.

LUIPAARD

Nadat het een behoorlijk tijdje rustig is geweest op ons terrein voor wat betreft wilde dieren, was er half mei weer grote consternatie. De mannen die in de avond doorwerkten om de vloer te storten in ons kerkgebouw, werden verrast door een luipaard. Ze werden zo bang dat ze zichzelf opsloten in een van de kamers daar, en er voor de morgen niet meer uit durfde te komen. Slangen, apen, antilopen en andere kleine dieren hebben we regelmatig op ons terrein en daar is iedereen wel aan gewend, maar dit was wel even flink schrikken!

Wat trouwens niet echt nodig is, want een luipaard is zo schuw dat het echt geen groep mannen aan zal vallen. Waarschijnlijk is het beest nog meer van hen geschrokken dan zij van het beest.

In het oerwoud buiten onze muur worden steeds meer illegaal bomen gekapt, waardoor dieren een uitweg zoeken en naar ons bos, wat nog met rust is gelaten door boomkappers, trekken.

BEZOEK AAN NEDERLAND

In oktober hopen we de hele maand in Nederland te zijn. We zien er naar uit om zoveel mogelijk mensen te zien en te spreken op de ontmoetingsdag, waar we ook met een paar kinderen zullen zijn.

Ook hebben we op andere dagen nog tijd om te komen vertellen wat we in Uganda allemaal doen, bijvoorbeeld bij vrouwengroepen, scholen, kerken etc. Wilt u ons uitnodigen neem dan contact op met Liesbeth Brandwijk.

Een hartelijke groet van Piet, Pita en kiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiinderen!

VAN HET BESTUUR

Geachte lezer,

U bent in deze nieuwsbrief weer op de hoogte gebracht over de gebeurtenissen bij Noah's Ark. Uiteraard zien ook wij als bestuur uit naar de ontmoetingsdag op 19 oktober, waarvan u meer kunt lezen in de bijgesloten uitnodiging.

Naast de aftrap voor een actie voor een ondervoedingscentrum willen wij van deze dag vooral een leuke en inspirerende dag maken voor iedereen.

Heeft u misschien nog ideeën, wilt u een bijdrage leveren of anderszins, schroom dan niet om contact op te nemen, het liefst per e-mail.

Wij zien uit naar de aanmeldingen !

Namens het bestuur,
Gert en Liesbeth Brandwijk

**C
O
L
O
F
O
N** **STICHTING NOAH'S ARK CHILDREN'S
MINISTRY UGANDA**

Secretariaat:

M.E. Brandwijk-Smit

Batelier 14, 3362 JS Sliedrecht

Tel: 0184-415987

E-mail: nacmu-nederland@nacmu.org

Veldadres Piet en Pita Buitendijk:

PO Box 355, Mukono, Uganda

Tel: 00256-71 24 81 142 of

00256-71 22 88 425

E-mail: nacmu-uganda@nacmu.org

Bankrekeningnummers:

Ten name van: Stichting NACMU te
Sliedrecht

36.24.14.017 Algemene giften/donaties

36.24.43.955 Kindersponsoring

36.24.43.963 Schoolsponsoring

15.21.87.421 Piet en Pita Buitendijk

Website: www.nacmu.org

K.v.K. nr. 23093271

Vraag ook de speciale gebedsbrief aan.

U kunt een kind sponsoren voor € 22,50 per
maand. Een schoolkind sponsoren kost per
maand € 12,50.

